

ת"ד (עכו) 1204-07-23 - מדינת ישראל נ' רפיק סלאמה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

14 יולי 2025

ת"ד 1204-07-23 מדינת ישראל

נ' סלאמה

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

רפיק סלאמה

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ביום 15.10.2024 בעבירה של גרימת תאונת דרכים בה נחבלו הולכי רגל חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; עקיפה מימין - עבירה לפי תקנה 47(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"); סיכון הולך רגל במעבר חציה - נסיבות מחמירות - עבירה לפי תקנה 67 א' לתקנות התעבורה וכן עבירה של התנהגות הגורמת נזק- עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.8.2022 סמוך לשעה 18:30 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "BMW" מ.ר. 303-16-601 (להלן: "**הרכב**") בכביש מס' 8533 בירכא, מכיוון כללי דרום לכיוון כללי צפון והגיע בסמוך למרכז הקניות "MY BABY". באותו מקום, מסומן בהמשך הדרך מעבר חציה בכוון נסיעת הנאשם, כאשר מס' מטרים לפניו מוצב תמרור 306.

אותה העת הלכו בכביש מר' יובל אלוני בן ה-64, הגב' עטרה שושני בת ה-47, הקטין א.א. בן ה-9, והקטין ש.א. בן ה-5 (**להלן** "**הולכי הרגל**"), זאת כאשר רכב אחר עומד בנתיב השמאלי של הכביש ומאפשר להם לחצות את מעבר החציה.

הנאשם נהג בקלות ראש, בכך שלא האט בהתקרבו למעבר החציה, ביצע עקיפה מימין של הרכב אשר עמד בנתיב השמאלי, לא הבחין מבעוד מועד בהולכי הרגל, לא אפשר להם לסיים את חציית מעבר החציה בבטחה, וגרם לתאונה בכך שפגע ב-4 הולכי רגל (**להלן**: "**התאונה**").

כתוצאה מהתאונה נחבלו הולכי הרגל חבלות של ממש כמפורט להלן:

עמוד 1

הקטין ש.א. בן ה-5 נחבל חבלות בדמות שבר קווי בעצם איליאק מימין, חתך חמור במצחו באורך 5 ס"מ שדרש טיפול בהרדמה, הקטין היה מאושפז בביה"ח מיום התאונה ועד ליום 17.8.2022.

הקטין א.א. בן ה-9 נחבל חבלות חמורות בדמות שבר קווי אוקציפיטלי בצד שמאל של ראשו, כאשר לו המטומה תת עורית בקרקפת בסמוך לבר, ושבר תשליה עם תזוזה מימין באגן/בטן, ושבר במידשאפט טיביה מימין, כמו כן הקטין גובס והיה מאושפז מיום התאונה ועד ליום 17.8.2022.

הגב' עטרה שושני נחבלה חבלות חמורות בדמות שבר בלמינה מימין של חוליה C7, שברים מרוסקים בראש ובצוואר, שבר קווי בזיז ספינלי של חוליה T7, הגב' שושני אושפזה מיום התאונה ועד ליום 21.8.2022.

מר' יובל אלוני נחבל חבלות של ממש בדמות שבר רוחבי עם תזוזה בצלעות, שברים בזיז ספינלי בחוליות L1 L2, שבר רוחבי עם תזוזה בחוליה C2, והיה מאושפז מיום התאונה ועד ליום 18.8.2022.

בתאונה דנן נחבל גם הנאשם בעצמו ונזקק לטיפול הרפואי.

תסקיר שירות המבחן

3. ביום 5.5.2025 הוגש תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

4. שירות המבחן ציין כי עסקינן בנאשם בן 29, רווק המתגורר בבית הוריו; בוגר 12 שנות לימוד בעל תעודת בגרות חלקית, סיים שירות צבאי מלא. שירותו הצבאי של הנאשם, החל במשמר בגבול אך לאור אי התאמה שובץ לאחר מכן כמאבטח מתקנים. בתום השירות סיים קורס כבאות והצלה, ונכון למועד הגשת התסקיר, שירת בשירות מילואים פעיל במערך כבאות והצלה מאז תחילת מלחמת "חרבות ברזל". הנאשם הציג בפני שירות המבחן מכתב המלצה מטעם חברת "אבן קיסר" בה עבד מאז שחרורו משירות צבאי סדיר.

5. הנאשם הינו בן הזקונים במשפחתו המונה 6 אחים ואחיות, הורי בשנות השישים לחייהם, אינם עובדים. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי אביו מתמודד עם נכות, והוא מסייע לו בכל הנדרש וכי אימו נפגעה בעבר בתאונת דרכים, דבר אשר השליך על תפקודה והנאשם מסייע לה.

6. שירות המבחן ציין כי אמנם אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, אולם הנאשם מוכר לשירות המבחן מחקירה קודמת לעניין העונש בעניין עבירת "גניבה" מיום 6.3.2015, במסגרתה הומלץ על ביטול הרשעת הנאשם והטלת צו של"צ. שירות המבחן הוסיף כי עיון במרשם התעבורתי העלה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות שלא התיישנו.

7. ביחס לעבירות הנדונות, הנאשם נשא באחריות בפני שירות המבחן בגין מעורבותו בתאונה, תוך הבעת צער וחרטה על התנהלותו, וטען כי בעת חזרתו מהעבודה, נסע בכביש המוכר לו היטב בכפרו, הבחין ברכב שעצר, על כן פנה ימינה על מנת לעקוף אותו ולהמשיך בנסיעתו, אך אז הבחין בהולכי הרגל ובמעבר החציה העדכני לדבריו, אשר לא ידע על קיומו בטרם התאונה. הנאשם הוסיף כי יצא מרכבו בעת האירוע, החל במתן עזרה ראשונה לפצועים, הזמין אמבולנס וכי הוא עצמו נפגע בתאונה וסבל מכאבי צוואר וכתפיים. עוד ציין הנאשם בפני שירות המבחן כי מספר ימים לאחר התאונה, ובשל דאגתו לשלומם של הולכי הרגל, ניגש לבית החולים ושוחח עם המשפחה, שם ביקש את סליחתם.

8. שירות המבחן ציין כי הנאשם תיאר כי חוסר תשומת לב מספקת לכביש הביאה אותו למעורבות בתאונה הקשה, וכי ניכר שהנאשם מנסה להבליט את התחומים המתפקדים בחייו ולהדגיש כי אירוע התאונה הינו אירוע חריג.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בוחן באופן ביקורתי את התנהגותו, מכיר בקשר בין התנהגותו והעבירה, לבין תוצאותיה והנזק שנגרם, מגלה אמפטיה לנפגעים ונכונות לפצותם, מביע חרטה וצער כן מכיר בחומרת מעשיו והפגיעה שנגרמה. עוד צוין כי הנאשם הביע נכונות לשאת בתוצאות, ולבחון התנהגותו במסגרת טיפול.

10. שירות המבחן התייחס לגורמי סיכון וגורמי סיכוי לשיקום, וציין את התרשמותו לפיה עסקין באדם ללא מעורבות עמוקה בעבירות תעבורה או התנהגות עוברת חוק בכלל, דבר הנשקף נטייה להתנהלות אחראית, הנעדר דפוס של התנהלות מסכנת בתחום זה. לאור עמדותיו בנוגע לעבירות, נשיאתו באחריות, תחושת החרטה והאמפטיה הרבה שמפגין כלפי הנפגעים, תחושת האשמה וההרתעה שבהליך המשפטי אשר מנהל נגדו, סבור שירות המבחן כי קיים סיכון מופחת בעניינו של הנאשם להישנות עבירות דומות.

11. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה אחריות לתפקידו המשפחתי, מתפקד באופן רציף בתחום התעסוקה, כאשר המשמעות בתאונה גרמה לטלטלה בחייו. שירות המבחן ציין כי הנאשם שיתף כי הוא מוטרד מתוצאות ההליך המשפטי וביטא חששות מתוצאותיו בפרט חשש מהטלת מאסר בפועל; כן שיתף בחשש מהרחקתו ממשפחתו, התדרדרות המשפחה מבחינה כלכלית, וכן חשיפה לגורמים עברייניים.

12. שירות המבחן ציין כי מבלי להתעלם מחומרת העבירה, לאור לקיחת האחריות על הנאשם, ההכרה בפגיעה בנפגעי העבירה וההשלכות של התאונה עליהם, וההתרשמות כי לאורך השנים נטה הנאשם להתנהלות אחראית בתחום הנהיגה, בצד ההתרעה מעצם ניהול ההליך המשפטי, יש מקום להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם באמצעות שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח, דבר אשר להערכת שירות המבחן עלול לתרום להחרפת המצוקה הרגשית עמה מתמודד הנאשם.

13. סופו של דבר, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכו ישולב הנאשם בהליך טיפול קבוצתי, במסגרת קבוצה טיפולית ייעודית לנהגים אשר היו מעורבים בתאונות

דרכים אשר כללו נפגעים. כמו כן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר שירות
בעבודות שירות לצד מאסר מותנה משמעותי, כענישה מוחשית בגין התנהלותו החמורה.

ראיות הצדדים לעונש

14. בישיבה מיום 8.5.2025 בה נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ביקש הנאשם להעיד מטעמו עדי אופי
במסגרת הראיות לעונש.

15. ראשון העיד מר' חלבי טירן (להלן: "מר' חלבי"). מר' חלבי ציין, בין היתר, כי הוא קצין בדרגת
רס"ן בצבא, והוא מכיר את הנאשם מזה כשנתיים מאז מלחמת "חרבות ברזל", לאחר שנקרא
לשירות תחתיו. לטענת מר' חלבי, הנאשם בחור רציני מאוד, מצטיין במחוז ומוערך ע"י החיילים
והמפקדים; החל את דרכו כחייל והיום הוא מפקד; לעניין העבירה ציין מר טירן כי אומנם הוא לא
מכיר את פרטיה לעומק, אך ביקש את התחשבות בית המשפט בעונש שכן מדובר באדם רציני
שצפוי להתחתן בקרוב ולחזור מיד לאחר מכן לשירות המילואים תחתיו.

16. לאחר מכן עלה והעיד מר' ניסים אבו חלא (להלן: "מר' אבו חלא") שציין כי הוא מכיר את
הנאשם מגיל "אפס", שכן הנאשם הוא הבן של גיסו, בחור רציני ללא כל עבר פלילי והסתבכות עם
החוק, בחור משכמו ומעלה שנכון לעזור לכל אחד. מר' אבו חלא הוסיף כי שני הוריו של הנאשם
סובלים מנכות וכי הוא מסייע להם; כן ציין כי אף אחיו של הנאשם מוכר כנכה צה"ל, וגם לו הנאשם
מסייע. מר' אבו חלא הוסיף כי הנאשם צפוי להתחתן עם בתו.

טיעוני המאשימה לעונש

17. ב"כ המאשימה ציין בפתח טיעוניו לעונש כי שוחח עם נפגע העבירה, מר' יובל אלוני, וזה ציין בפניו
כי אין בכוונתו להתייצב בבית המשפט, וכי ח"י המשפחה התהפכו כליל והם מצויים בהליך שיקום;
עוד ביקש להשית על הנאשם ענישה חינוכית בדמות עבודות שירות שירוצו במקום בו משוקמים
נפגעי תאונות דרכים, וכי הוא העריך מאד את ביקור הנאשם בהיותו מאושפז בבית חולים; כן הוגשו
מסמכים רפואיים הנוגעים לקורבנות העבירה.

18. בצד האמור הגיש ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב; ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם נעדר עבר
פלילי, הוציא רישיון נהיגה בשנת 2013 ולחובתו עבירה אחת בלבד מסוג ברירת משפט.

19. לעניין מתחם העונש ההולם, נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל למשך מס'
חודשים ועד 24 חודשים, בצד פסילת רישיון נהיגה הנעה בין 3 שנים ועד פסילה לצמיתות, מאסר
על תנאי, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה. ב"כ המאשימה הפנה לענישה נהגת וביקש
ללמוד ממנה אודות ההחמרה במדיניות הענישה בכל הנוגע בתאונות דרכים. כך, לטענתו בתי
המשפט משיתים מאסרים בפועל ופסילה בת שנים על נהגים המעורבים בתאונות דרכים וגורמים
לחבלות של ממש, מתוך מטרה ליצור הרתעה בקרב ציבור הנהגים, ולהפסיק את אותה רעה חולה

הגובה מאות הרוגים מדי שנה ואלפי פצועים ועל כן ב"כ המאשימה ביקש כי בית המשפט יתן את הבכורה לשיקול הגמול וההרתעה.

20. ב"כ המאשימה ביקש, בין היתר, כי בית המשפט יימנע ממתן משקל להמלצות שירות המבחן, והפנה לפסיקה לפיה שירות המבחן אינו שוקל את השיקולים העומדים בפניו בתי המשפט כגון: הרתעה, מסר ציבורי ועוד.

21. סופו של דבר, ביקש ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה בשים לב למידת הרשלנות של הנאשם בצד תוצאות התאונה הקשות, ולהשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 12 חודשים, פסילה בת 10 שנים בצד מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס ופיצוי הולם לנפגעי העבירה.

אציין כבר עתה כי לאחר עיון הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, עלה כי עניינו של הנאשם אינו דומה כלל ועיקר לנסיבות אשר תוארו באותם פסקי הדין, ובמה דברים אמורים; רובם של פסקי הדין עוסקים במקרים בהם נקבעה לנפגעים נכות צמיתה לאור שיתוק, קטיעת גפיים ופגיעות רב מערכתיות, כן הם עוסקים במקרים בהם נאשמים ניהלו את ההליך עד תום ולא הודו כלל בחלקם, ועשו את שעשו (לפחות בחלק מהמקרים) תוך פעולה מחושבת.

טיעוני הנאשם לעונש

22. בתחילת טיעוניו לעונש, הגיש ב"כ הנאשם אסופת המלצות המתייחסות לנאשם, בין היתר, לתמיכה בעדותם של עדי האופי; בין היתר נטען כי יש לתת משקל לשיהוי בהגשת כתב האישום (שנה לאחר מועד התאונה) וכן לחלוף הזמן הניכר מאז התאונה (3 שנים). עוד נטען כי הנאשם התייצב בבית משפט במהלך שירות מילואים פעיל, בחר להודות, לקחת אחריות ולחסוך זמן שיפוטי יקר, ונמנע משמיעת ראיות דבר אשר היה מביא להתארכות ההליכים המשפטיים ושמיעת עדים רבים לרבות עדים מומחים. ב"כ הנאשם טען כי לקיחת האחריות על ידי הנאשם במסגרת ההליך המשפטי עולה בקנה אחד עם התנהלות הנאשם בזמן בתאונה, כאשר בחר לעצור את רכבו, להושיט יד לנפגעים ואף בהמשך דאג לבקרו בבית החולים.

23. ב"כ הנאשם הוסיף כי עסקין באדם נורמטיבי ללא הרשעות קודמות, והעבר התעבורתי שלו מדבר בעד עצמו שכן הנאשם נוהג מזה 12 שנים, ולחובתו הרשעה קודמת אחת בלבד על סך 250 ₪; כן נטען כי לנאשם הורים נכים המקבלים קצבאות מהמל"ל ונעזרים בו על בסיס יומי וכי אביו אשר נכח באולם בית המשפט עבר אירוע מוחי ימים בודדים עובר למועד הישיבה; לתמיכה בטענתו צירף מסמכים רפואיים הנוגעים למשפחת הנאשם.

24. ב"כ הנאשם הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, וטען כי התסקיר החיובי מעיד על לקיחת

האחריות על ידי הנאשם, החרטה, האמפטיה והעובדה כי אירוע התאונה אינו משקף את התנהלות הנאשם אשר תורם לחברה ומגויס לשירות מילואים מאז המלחמה. בצד האמור, הלין ב"כ הנאשם עם השורה התחתונה של התסקיר וטען כי תסקיר שירות המבחן הכה חיובי ואשר מרעיף שבחים על הנאשם אינו יכול לדור בכפיפה אחת עם ההמלצה הסופית של שירות המבחן להשתת עונש בדמות עבודות שירות. ב"כ הנאשם טען כי עליו השתת עבודות שירות על הנאשם יפגעו בו קשות - הן מבחינת פרנסה, הן מבחינה זוגית, הן מבחינה משפחתית והן מבחינת יכולת להתייצב לשירות מילואים.

25. ב"כ הנאשם טען כי ככל שבית המשפט יבחר להשית ענישה מוחשית על הנאשם, אזי יש להסתפק לכל היותר בצו של"צ, אם כי לטענתו בתי המשפט אינם נוהגים להשית צו של"צ במקרים כגון דא.

26. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה (ברף התחתון), פסילה בפועל בין 3-4 חודשים, עד מאסר קצר בעבודות שירות, לצד פסילה של שנה לכל היותר. לביסוס המתחם אליו עתר הפנה לאסופת פסקי דין.

27. הנאשם, במסגרת זכותו לומר את המילה האחרונה, חזר על כך שהוא צפוי להתחתן בקרוב, התייחס לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי התאונה נבעה בשל חוסר תשומת ליבו. הנאשם הוסיף כי מיד לאחר התאונה הוא עזר לנפגעים, טיפל בהם והתקשר למשטרה ולמד"א. הנאשם העיד על עצמו כאדם המשרת את המדינה, עוזר למשפחתו וכל אדם הנזקק לעזרתו, כן הוסיף כי הוא מודה בטעות, מצר עליה ומבקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

28. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), העיקרון המנחה בענישה הוא **עקרון ההלימה** דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

29. בהתאם לתיקון זה, על בית המשפט לקיים בחינה תלת-שלבית לצורך גזירת העונש:

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ואותן בלבד. עסקינן במתחם נורמטיבי-אובייקטיבי. לשם כך על בית המשפט להתחשב בארבעה שיקולים:

(1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה;

(2) מידת הפגיעה בערך זה;

(3) מדיניות הענישה הנהוגה;

(4) הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

בשלב השני על בית המשפט לבחון קיומם של שיקולים חריגים הנוגעים לנאשם ומצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע בשלב הראשון; כאשר לקולא ניתן יהא לסטות לאור קיומו של פוטנציאל שיקום מיוחד, ולחומרא ניתן יהא לסטות מתוך רצון להגן על הציבור. ככל שלא מצא בית המשפט להעדיף שיקולי שיקום או הגנה על הציבור, יעבור בית המשפט לבחינת השלב השלישי.

בשלב השלישי, יהא על בית המשפט לקבוע את העונש שיושת על הנאשם בתוך המתחם שנקבע. במסגרת שלב זה נדרש בית המשפט לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה המנויות בסעיף 40יא לחוק העונשין, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות (סעיפים 40ג(ב) ו- 40יב לחוק העונשין).

(לעניין הבחינה התלת שלבית ראה ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (18.7.2013)).

א. קביעת מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהן

30. תאונות הדרכים הפכו זה מכבר לפצע מדמם בחברה הישראלית - הן מכות ללא אבחנה, גובות מחיר דמים כבד, גוזלות חיים, פוצעות, משאירות אחריהן שובל של כאב, צער ושכול. בכל רגע שבו נהג מתיישב מאחורי ההגה, מופקדת בידיו אחריות אדירה - לשלומם, לשלום נוסעיו ולשלום יתר משתמשי הדרך, אל מול עיניו אמורים להיות הוראות החוק וקדושת החיים; אולם כאשר אחריות זו מופרת ברשלנות, בקלות דעת ולעיתים אף באדישות, התוצאה עלולה להיות הרסנית, בלתי הפיכה.

31. בתי המשפט אינם יכולים להשיב את הגלגל לאחור, אך עליהם להבטיח כי הדין ימוצה, כי אשמים יתנו את הדין, וכי המסר יהיה ברור: חיי אדם אינם הפקר, וכל הנוטל סיכון בלתי סביר על הכביש יישא בתוצאות מעשיו. אין מקום לגישה סלחנית. בתי המשפט נושאים על כתפיהם אחריות כבדה במאבק הלאומי לבלימת תופעה הרסנית זו, אשר שורשיה ברשלנות, בחוסר אחריות ולעיתים אף בזלזול בחוק ובקדושת החיים. על מערכת המשפט להטיל ענישה ההולמת את חומרת הפגיעה, הן למען עשיית צדק עם הנפגעים והן למען הרתעת הרבים.

32. לעניין הצורך בהטלת ענישה הולמת גם במקרים של תאונות דרכים אשר גורמות חבלות ופציעות, ראה דברי כב' המשנה לנשיא, השופטת נאור ברע"פ 2564/12 קרני נ' מדינת ישראל

עמוד 7

(24.6.2012) לפיהם:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

33. בשים לב לטיב החבלות אשר נגרמו לנפגעי העבירה, ולמידת הרשלנות שגרמה לתאונה, אני קובעת כי רמת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית.

מדיניות הענישה הנוהגת

34. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בעלי נסיבות דומות הוטלו עונשים במנעד רחב הנע בין פסילת המינימום הקבועה בחוק, בת 3 חודשים, קנס ופסילה על תנאי, במקרה בו הרשלנות נמוכה והחבלות קלות, ועד מאסר בפועל ופסילה ארוכה של שנים, כאשר רמת הרשלנות גבוהה והחבלות קשות. והכל כאמור לעיל בהתאם למידת הרשלנות, לתוצאות התאונה, לטיב החבלות אשר נגרמו ועוד, ראו למשל:

· רע"פ 31272-06-25 **מואיל נ' מדינת ישראל** (18.6.2025) בו נדון עניינו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מכבר חצייה בבטחה, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה ברכב לאחר שרישיון הרכב פקע. המערער פגע בהולך רגל וגרם לו לחבלות בדמות שפשופים; הולך הרגל אושפז בשל קנמטיקה קשה. בית המשפט השלום השית על המערער אשר לחובתו הרשעות רבות בעבירות תעבורה, 7 חודשי פסילה, 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה הן בנוגע להכרעת הדין המרשיעה והן בנוגע לעונש. נקבע כי לא רק שהעונש שהוטל על המערער אינו מחמיר, אלא שבמידה רבה הוא מקלו עימו.

· רע"פ 2890/23 **חפר נ' מדינת ישראל** (23.4.2023) בו נדון עניינו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה, נהיגה בקלות ראש וגרימת תאונה שגרמה לחבלות של ממש. המערער פגע בהולכת רגל, גרם לה לשני שברים בגינם נזקקה לניתוח וקיבוע באמצעות גבס. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל בן מס' שבועות אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה לתקופה הנעה בין 5 חודשים

ועד 15 חודשים לצד רכיבי ענישה נלווית. על המערער אשר היה לחובתו עבר תעבורתי משמעותי הושתו 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנה, 7 חודשי פסילה, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי להולכת הרגל בסך 2,000 ₪. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות הערעור נדחתה הן בנוגע להכרעת הדין והן בנוגע לגזר הדין, תוך קביעה, בין היתר, כי העונש אשר הוטל על המערער הולם את חומרת מעשיו.

• רע"פ 1871/22 **דנוך נ' מדינת ישראל** (23.3.2022) בו נדון עניינו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה, נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש. המערער פגע בהולכת רגל שחצתה את הכביש במעבר חצייה וגרם לב לשבר באגן, שבר בצלע וחתך בקרקפת. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי פסילה ועד 12 חודשי פסילה בצד עונשים נלווים. על המערער הושת עונש בדמות 4 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. ערעור המערער לבית המשפט המחוזי נדחה, בקשת רשות הערעור נדחתה הן ביחס להכרעת הדין הרשיעה והן ביחס לגזר הדין תוך קביעה כי "**העונש שנגזר על המבקש בסופו של יום מקל עמו עד מאד**". אציין בהערות אגב כי הולכת הרגל נזקקה לשיקום ממושך ונפגעה יכולתה לחזור לתפקוד תקין וכי לחובת המערער היה עבר תעבורתי משמעותי.

• רע"פ 177/22 **סוילם נ' מדינת ישראל** (12.1.2022) בו נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, חבלה של ממש, התנהגות הגורמת נזק, ואי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה. המערער פגע ברכבו בהולכת רגל אשר החלה בחציית מעבר החצייה, לאחר שלא הבחין בה, ולא נתן לה זכות קדימה. כתוצאה מהתאונה, נחבלה הנפגעת "חבלות של ממש" ואושפזה בטיפול נמרץ למשך כעשרה ימים. בית משפט השלום תעבורה קבע מתחם הנע בין פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, לבין פסילה לתקופה של 16 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בקביעת עונשו של המבקש בתוך מתחם זה, שקל בית המשפט את החשיבות הרבה שיש למבקש בהחזקת רישיון נהיגה לצורכי פרנסת משפחתו, וגזר עליו את העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים; 3 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים; קנס בסך 1,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. ערעורו נדחה, בין היתר, בהיעדר התייצבות. בקשתו לביטול פסה"ד נדחתה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

• רע"פ 5267/21 **בצלאו נ' מדינת ישראל** (29.7.2021) בו נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציית מעבר חצייה בבטחה, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש ונהיגה בקלות ראש. בעת שהולכת רגל חצתה את הכביש במעבר חצייה נהג המערער בקלות ראש לא הבחין בהולכת הרגל, פגע בה כשהיא במעבר החצייה והפילה לכביש, כתוצאה מכך נחבלה הולכת הרגל חבלה של

ממש ונגרם לה שבר בברך שמאל. לאחר שבית המשפט לתעבורה נתן את דעתו לכך שמדובר בעבירה ראשונה מסוגה לחובת המבקש, הבעת חרטה, חלוף הזמן ונסיבות אישיות שונות, גזר בית המשפט את עונשו של המבקש והטיל עליו פסילה בפועל בת 4 חודשים, פסילה מותנית וקנס בסך 1,000 ₪. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות הערעור נדחתה (כב' השופט קרא) נדחתה אף היא.

· עפ"ת (ת"א) 32049-08-20 **סימן טוב נ' מדינת ישראל** (1910.2020) נדון עניינה של מערערת, בעלת ותיקה נהיגה של 52 שנה, נעדרת עבר תעבורתי, אשר פגעה בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש בסמוך למעבר חצייה. כתוצאה מכך נחבלה הולכת הרגל חבלות של ממש ונגרם לה שבר בברך. הולכת הרגל נותחה ואושפזה 10 ימים. על המערערת הושת עונש בדמות 11 חודשי פסילה בצד פסילה מותנית וקנס, בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והורה על קיצור תקופת הפסילה ב- 3 חודשים תוך קביעה כי בקביעה עונשית בתאונות דרכים יש לבחון בעיקר שני גורמים: מידת רשלנות הנהג ותוצאות התאונה - הפגיעות שנגרמו לקורבן העבירה, בצד רשלנות תורמת.

· עפ"ת (חי') 4955-04-20 **קולר נ' מדינת ישראל** (8.6.2020) נדון עניינה של מערערת אשר הורשעה בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן אפשרות להולך הרגל להשלים את מעבר החצייה בבטחה, התנהגות הגורמת נזק וכן חבלה של ממש. המערערת לא אפשרה להולכת הרגל להשלים את חציית מעבר החצייה ופגעה בה. יצוין כי המערערת עצרה תחילה במעבר החצייה והולכת הרגל התחילה לחצות אותו, אולם בשל טעות המערערת לחצה על הגז ופגעה בהולכת הרגל. להולכת הרגל נגרמו שברים והיא אושפזה 5 ימים. בית המשפט המחוזי קבע כי בית המשפט השלום החמיר עם המערערת עת קבע מתחם ענישה המתחיל מ- 9 חודשי פסילה ולא 3 חודשים כמצוות המחוקק בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה הקובע פסילת מינימום. עוד נקבע כי מנעד העונשים הוא רחב ומושפע מנסיבותיו של כל מקרה וכי במקרים בהם נגמרו להולך הרגל פגיעות גוף קשות וחבלות של ממש, שאף הצריכו בחלק המקרים אשפוזים ממושכים, הושתו עונשי פסילה החלים מ- 4 חודשים ועד 9 חודשים בצד ענישה נלווית. עונשו של המערערת הועמד על 6 חודשים חלף 12 חודשים אשר הוטלו עליה על ידי בית המשפט השלום לתעבורה, יתר רכיבי הענישה אשר כללו 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים, פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסכום דומה נותרו בעינם.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

35. בהתאם להוראת סעיף 40ט לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה אשר נמנו

באותו סעיף; במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- **התכנון שקדם לביצוע העבירה:** מקום שעסקין בתאונת דרכים, ברי כי לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה אם כי דובר אירוע אליו נקלע הנאשם וזאת לאחר שנהג בקלות ראש ולא נתן את דעתו לנעשה בכביש.

- **מידת רשלנותו של הנאשם:** על פי עובדות כתב האישום, אשר בהן הודה הנאשם, הנאשם עקף רכב מימין אשר עמד בנתיב השמאלי לפני מעבר החציה, לא הבחין מבעוד מועד בהולכי הרגל, לא אפשר להם לסיים את חציית מעבר החציה בבטחה וגרם לתאונה בכך שפגע ב-4 הולכי רגל. מידת הרשלנות העולה מעובדות אלה הינה גבוהה שכן כידוע לא ניתן להפריז בחובת הזהירות המוטלת על נהג בהתקרבו למעבר חציה, החובה לתת זכות קדימה להולך רגל המצוי בו ולאפשר לו להשלים את חצייתו בבטחה (לעניין ראה דברי כבוד השופט חשין בבש"פ 7578/00 שוויקי נ' מדינת ישראל (24.10.2000)). אדגיש בהקשר זה כי התאונה אירעה ליד מתחם המיועד לילדים.

- **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה:** הנזק שהיה צפוי להיגרם מהעבירות בהן הורשע הנאשם הוא עצום. לא צריך להכביר במילים לגבי גודל האסון אשר היה מתרחש לו תוצאות התאונה היו אחרות וחיי אדם היו מקופחים וזאת בשים לב לעובדה כי עסקין במשפחה המונה 4 נפשות, כאשר שניים מנפגעי העבירה, הם ילדים קטנים, אשר חצו את מעבר החציה יחד עם שני הורים אשר נחבלו גם הם.

- **הנזק שנגרם מביצוע העבירה:** הנזק שנגרם מתאונת הדרכים לא הסתכם בפגיעות ברכוש, אם כי גם בפגיעות בגוף. לבית המשפט הוגשו מסמכים רפואיים הנוגעים למצבם של נפגעי העבירה מהם עולה כי 4 הולכי הרגל נחבלו, חלקם גובסו, ואושפזו למספר ימים, בהתאם לתיעוד הרפואי הם יזדקקו לפיזיותרפיה וביקורות מעקב כל אחד בעניינו. יודגש אף שאין להקל ראש בתוצאות התאונה, כי אין הן מצויות ברף העליון של חבלות של ממש ומיקומן ברף הבינוני, לכל היותר. לא נטען כי לאחר אשפוזם נגרמה להם נכות צמיתה בשל פגיעה בלתי הפיכה, אם כי צוין ע"י ב"כ המאשימה שבני המשפחה מצויים בהליך שיקומי.

- **יכולת הנאשם להבין את הפסול במעשיו:** לנאשם היכולת המלאה להבין את הפסול במעשיו.

- **מידת השליטה של הנאשם על המעשים:** לנאשם הייתה שליטה מלאה על מעשיו, הנאשם נהג ברכב ויכל למנוע בנקל את התאונה לו נתן את דעתו לנעשה בכביש, נהג כשורה ולא בקלות ראש.

מתחם העונש ההולם

36. בשים לב לעיקרון ההלימה, לחומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירות ולאחר שלקחתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו, בחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת ונתתי את דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין פסילה בפועל לתקופה הנעה בין 3 חודשים ועד ל- 20 חודשים, מאסר מותנה ועד למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית בדמות פסילה מותנית, קנס ופיצוי.

ב. האם יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם

37. לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש לקולא בשל שיקולי שיקום או לחומרא בשל שיקולי הגנה על האינטרס הציבורי.

בעניין זה אדגיש כי שני הצדדים לא הצביעו על נסיבות המצדיקות סטייה לקולא או לחומרא ומשכך אינני רואה מקום להרחיב את הדין בעניין.

ג. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

38. בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

- **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד שנת 1995, בתחילת חייו הבוגרים אשר עתיד להנשא לבחירת ליבו בעוד מס' חודשים. הטלת עונש בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח עלולה מטבעה לפגוע ביכולתו של הנאשם להמשיך לכלכל את עצמו, לשמור על יציבות תעסוקתית ולהתגייס לשירות מילואים, כפי שעשה עד עתה.

- **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** לנאשם שני הורים נכים ואח נכה צה"ל, לשלושתם הנאשם מסייע. בהתחשב ברמת תלותם בנאשם הרי שעונש מאסר עלול לפגוע בהם פגיעה של ממש.

- **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;**

כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם נשא באחריות לתאונה, הכה על חטא והביע צער רב אודות התאונה; מיד לאחר התאונה פעל במהירות וללא היסוס והעניק סיוע ראשוני לנפגעים ויצר קשר עם מד"א והמשטרה. מספר ימים לאחר מכן הנאשם יצר קשר עם הנפגעים בתאונה, ביקר אותם בבי"ח ודרש לשלומם. זאת ועוד, כפי שציין ב"כ המאשימה, נפגע העבירה מר' יובל אלוני ציין כי הוא העריך מאוד את ביקורו של הנאשם. כמו כן, אזקוף לטובת הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה ואת העובדה כי הודאה זו חסכה את עדותם של 10 עדי תביעה לרבות עדותם של נפגעי העבירה.

- **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה;** כאמור, מאז ביצוע העבירה ועד היום חלפו כשלוש

שנים כאשר במהלך פרק זמן זה, לא נרשמו לחובת הנאשם עבירות תעבורה נוספות ויש לקוות כי הנאשם ימשיך כך. עוד אציין כי התאונה התרחשה ביום 15.8.2022 וכתב האישום הוגש ביום 5.7.2023, דהיינו כשנה לאחר קרות האירוע; גם בשיהוי זה ניתן להתחשב במידת מה.

- עברו הפלילי של הנאשם או העדרו; הנאשם, אשר נוהג משנת 2013, צבר לחובתו הרשעה אחת קודמת מסוג ברירת משפט, אשר התיישנה זה מכבר. על המסוכנות הנמוכה של הנאשם ניתן ללמוד מתסקיר שירות המבחן על פיו עסקינן באדם ללא מעורבות עמוקה בעבירות תעבורה, בעל נטייה להתנהלות אחראית ונעדר דפוס של התנהלות מסכנת בתחום זה.

- התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם מתפקד באופן יציב ואחראי בהיבט המשפחתי, כן מתפקד באופן רציף בתחום התעסקותי, כאשר עסקינן במי שמצוי בשירות מילואים פעיל; אוסיף כי עיון בהמלצות שצורפו לתיק בית המשפט מעלה כי מדובר בבחור רציני, אחראי בעל מוסר עבודה ונכונות לתרום לחברה. לשלמות התמונה אוסיף כי לאחר ששמעתי את עדי האופי אשר העידו בישיבת הטיעונים לעונש, הגעתי לכלל מסקנה כי הם מכירים היטב את הנאשם, ועדותם נמצאה כמהימנה בעיני.

מהו היחס ההולם בין חומרת מעשי העבירות ונסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש אותו יש להטיל על הנאשם?

39. נאמר כי מלאכת גזירת הדין היא בין הקשות ליושב בדין, ואכן כך הם הדברים. בפני השופט היושב בדין ניצבת הדילמה הקשה: שיקום או ענישה? שני השיקולים נאבקים על הבכורה ועל בית המשפט לאזן נכונה בין שיקולים אלה, בל יקל מדי וישדר מסר שגוי לציבור, בל יחמיר מדי ויפגע בסיכויי שיקומו של הנאשם.

מאידך, בבוא בית המשפט לגזור דינו של נאשם ולשקלל את השיקולים לחומרה בצד השיקולים לקולא, יש ליתן את הדעת לכך, ששיטת המשפט במדינתנו דוגלת בתורת הענישה האינדיווידואלית לפיה נבחן כל מקרה על פי נסיבותיו ועל פי נסיבותיו האישיות של הנאשם; יפים בעניין זה דבריו של בית המשפט העליון ע"פ 433/89 **אטיאס ג'ורג' נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4), 170, עמ' 174-175 לפיהם:

"זאת תורת הגישה האינדיווידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנמוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

40. במקרה דנן, עסקינן בנאשם הנעדר כמעט לגמרי עבר תעבורתי, אשר מאז ועד התאונה חלף חלוף הזמן המשמעותי לא שב וביצע עבירה נוספת. הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו, לקח אחריו מלאה בפני שירות המבחן וכן בפני בית המשפט, וניכר כי הוא משקיע מאמצים רבים לניהול אורח חיים נורמטיבי, ואין המדובר באירוע המאפיין את אורחות חייו; לנאשם תרומה חיובית לחברה בצד תמיכה משמעותית בבני משפחתו.

מאידך לחומרה, לא ניתן להתעלם מכך שמידת רשלנותו של הנאשם הינה גבוהה, בהתחשב בכך שהנאשם לא האט לפני מעבר החצייה ועקף רכב מימין טרם פגיעתו בהולכי הרגל. נפגעי העבירה, משפחה המונה 4 נפשות בניהם גם ילדיהם הקטינים סבלו סבל מיותר על לא עוול בכפם, סבל אשר היה נמנע לו הנאשם נהג כדין ונתן דעתו לנעשה בכביש; אולם בהקשר זה יש לתת את הדעת כי לא הוצגו בפניי מסמכים רפואיים עדכניים כלשהם הנוגעים למצבם הרפואי של נפגעי העבירה, מאז התאונה ועד היום חלפו יותר משלוש שנים, אב המשפחה ביקש לא להתייבב בפני בית המשפט, ויש לתת משקל מועט עד מאד לדבריו אשר הושמעו באמצעות ב"כ המאשימה לפיהם המשפחה עודנה בהליך של בשיקום.

41. לאור כל האמור לעיל, ובאיזון בין השיקולים השונים, וכן בשים לב לעקרון ההדרגתיות בענישה והיות הענישה לעולם אינדיבידואלית, סבורני כי הטלת ענישה חינוכית בדמות צו של"צ בהיקף מתון בצד מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה לחודשים מספר, וענישה נלווית, יהא בו כדי לאזן מחד בין חומרת מעשי הנאשם והצורך בהרתעה אפקטיבית, לבין הרצון להותיר לנאשם אפיק שיקומי אשר יאפשר את המשך השתלבותו בצורה מיטבית ותורמת לחברה.

42. אדגיש כי לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות, אולם סבורני כי ענישה כזו אינה מתיישבת עם מדיניות הענישה הנוהגת כפי שהובאה בהרחבה על ידי לעיל ואינה מתיישבת באופן כללי עם העונש ההולם אותו יש להשית בתיק זה בסופו של יום לאחר שקלול מלוא השיקולים הרלוונטיים; אציין את המובן מאליו כי המלצת שירות המבחן, למרות מעמדה הרם, מהווה נתון אחד מתוך כלל שיקולי הענישה (רע"פ 765/14 **אחרינו נ' מדינת ישראל** (13.3.2014)).

סוף דבר

43. אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטילה על הנאשם לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 150 שעות אשר יבוצע במשך שנה, לפי תוכנית אשר תוכן בהסכמת הנאשם, על ידי שירות המבחן והכל בהתאם לפירוט ולתנאים, כמפורט ב-"צוהשירות". את התוכנית יש להגיש לאישורי עד ליום 14.11.2025.

א. אני דנה את הנאשם ל- 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם

לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") ו/או סעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או עבירה לפי סעיף 38 לפקודת התעבורה.

ב. הנני פוסלת את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים בניכוי 60 ימי פסילה מינהלית.

אני מורה על סיוג הפסילה כך שלא תחול על נהיגה במלגזה בתוך שטח תפעולי במפעל אבן קיסר בכתובת: איזור תעשייה בר לב.

סך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי פסילה.

הפסילה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת.

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רישיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר 30.10.2025 עד השעה 10.00.

על הנאשם להפקיד את רישיונו במזכירות. כל עוד לא הופקד הרישיון, הרי הפסילה בתוקף והנהיגה אסורה על הנאשם, אולם ימים אלה לא יובאו במניין ימי הפסילה, כך שהפסילה לא תסתיים. אם הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר חלף הפקדת הרישיון.

ג. הנני פוסלת את הנאשם מלנהוג או מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגין אחת מהן.

ד. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח.

הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון 35592* או בטלפון

073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי
תשלום).

ה. אני דנה את הנאשם לתשלום פיצוי לנפגעי העבירה על סך 5,000 ש"ח.
הפיצוי ישולם תוך 120 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 יולי 2025, במעמד הנוכחים.